

Ako som písal v poslednom článku o nezdarenom minuloročnom pláne ísť nočný výlet na Záruby, tak som sa tento rok rozhodol pokus zopakovať. Polku plánovanej trasy som si prešiel za bieleho dňa, takže som si trúfal spraviť ju v noci aj v opačnom smere. Počasie od posledného uzimeného víkendy sa nám začalo riadne kaziť v podobe otepľovania, no a zistenie že bude nov, znamenalo že mesiačik nám nebude svietiť na cestu.

Odvážlivcov na toto nočné dobrodružstvo sa ako každý rok nenazberalo veľa a nakoniec sme šli až dva. Samozrejme aj ja som miestami zapochyboval, hlavne keď cestou na vlakovú stanicu som v 39-ke vymákol krásnu búrku. Vo vlaku sme sa už s Maťom smialy, lebo medzičasom už začalosnežiť a my sme tušili že to tejto noci bude veľmi zaujímavé. V Malackách sa už počasie ukludnilo a nas to len o to viacej potešilo. Autobus už čakal na nástupišti a keďže sme boli poslední pasažieri, čoskoro sme vyrazili aby sme sa hodnú chvíľu motali uličkami Malaciek a po chvíli už čiernou tmou smerovali k Plaveckému Petru, ktorý bol našou konečnou zastávkou. Cesta trvala necelú hodinku, takže sme ešte trosku podriemkali (že Maťo), veď nás čakala nočná turistika.

Z Petra sme štartovali cca o 23.00 v miernom daždi, spoliehajúc sa na to že trochu vyššie snad' bude snežiť. Prechod dedinou bol v pohode, aj keď niekedy som mal pocit že idem skor po potoku ako po chodníku, alebo ceste. Po vymotaní sa z dediny sa na lesnej ceste už objavil sneh, ale bol riadne mokrý. Kráčajúc chodníkom smer Buková, sa začali vynárať prvé problémy tohto večera. Potôčiku vytekajúcemu z vodnej nádrže sa už nepáčilo v jeho koryte, tak sa rozhodol že vyskúša náš značkovaný chodník. No a nám nezostávalo už nič iné ako sa driapať po strmom svahu a nasledovať značky niekde v strede tej vodnej prekážky.

Na Bukovú sme však na moje veľké prekvapenie prišli podľa časového plánu. Pri sprchách a sociálnych zariadeniach sme dali pauzu a doping pred blížiacim sa stúpaním. Po krátkom prechode cez rozmočené pole sme sa dostali na [Brezinky](#). A odtiaľ už smerovala cesta na hrebeň okolo zrúcaniny hradu Ostrý kameň. Tento výstup bol ešte v pohode, síce trochu strmý, ale stopy nás viedli stále hore a hore. Na hrade na nás začali "útočiť" stromy, keď z nich začali opadávať kusy [ľadu](#). Samozrejme že sme si nemohli nechať ujsť nočnú prehliadku hradu, dlho sme sa však nezdržali a pokračovali sme opäť smerom na hrebeň.

Tu už to s tými stopami začínalo byť čím ďalej tým zaujímavejšie. Chvíľu boli, chvíľu neboli. Keď sa nám podarilo nájsť nejakú tu stopu, tak sme šli podľa nej, ináč to bolo len o našom orientačnom (ne)zmysle, keďže značiek nejak nebolo. Zabárajúc sa miestami aj po pás, to bolo niekedy dosť náročne, ale veď o to nám išlo. Na najvyšší bod našej cesty sme dorazili o [2:22:22](#)

Spravil sa podpis do vrcholovej knižky a hybaj ďalej.

O 5 minút sme už boli pri smerovníku "Za Zárubami" a tu sa začalo naše trápenie. Pred týždňom som si myslel že tento úsek už bude pohoda, však som to prešiel, to musím zvládnuť,

Nočné Záruby

Napísal gomo

Sobota, 31 Január 2009 23:36 - Posledná úprava Utorok, 03 Marec 2009 16:09

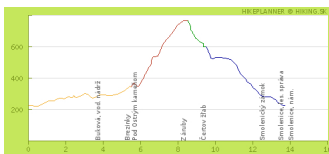
ale zasnežená krajina v noci vyzerá úplne ináč ako cez deň. Takže po polhodinovom motaní sa po hrebeni a nájdení asi 2 značiek sme sa vrátili späť a do Smoleníc sme sa vybrali cez Čertou žľab tou istou cestou ako pred týždňom. Oproti plánovanej trase bol tento zostup do dediny podstatne ľahší a cesta nám rýchlo ubehla. Prvý ranný spoj sme už nestíhali, takže na zastávke nasledovalo [prezlečenie](#) do suchého oblečenia a následne skoré [raňajky](#) (4:35).

Na fotenie nebolo veľa času, ale ani chuti, takže v [galérii](#) pribudlo len pár fotiek.

No a ešte na záver profily plánovanej a zrealizovanej cesty získane s [hiking.sk](#) :

plán

realita

Bol som rád že sa mi splnil jeden z dávnych turistických plánov, ale aj to že sme zachovali tradíciu nočných výletov. Verím že aj o rok budeme mať možnosť takto v noci opäť niekam vyraziť do lesa zasypaného snehom.

PS: Maťo dík že si sa pridal, verím že to stálo za to.